

cresc.

1. Za - jě - chať sej do Ser-njan a za-stať w rě-za - ku,
 2. Při-šla z do-mu do-mja - ca a wza-ła pa-ni - ka.
 3. „Kaj-ku ma-tej kuchařku?“ so pa-nik pra-še - še.
 4. „To stej de - rje na-wu-kłoj, wój swěrnej ku-chař-cy.“

rit.

1. Za - jě - chať sej do Ser-njan a za-stať w rě-za - ku.
 2. Při-šla z do-mu do-mja - ca a wza-ła pa-ni - ka.
 3. „Kaj-ku ma-tej ku-chařku?“ so pa-nik pra-še - še.
 4. „To stej de - rje na-wu-kłoj, wój swěrnej ku-chař-cy.“

5. Ha panik konja sedľaše a šeptny služownej:
 „Hdyž so žitko wuwleče, po tebje přińdu sej.“
6. Ha na to slubi domjacej, zo po nju přińdže sem,
 Hdyž b'dže bliže k Róžantej jich len hač do kolen.
7. Ha kóždej šeptny skradžu 'šće: „To njepraj towařscy,
 Hewak njewozmu sej će, to škoda była by.“
8. Ha božmje dawši wotjěcha tam dale do hole.
 Što pak w rězaku so sta? Tam hara słyšeć je!
9. „Wón mój je, mi džě slubił je . . .“ tam woła domjaca.
 „Njelži, mi wón slubił je“ zas spēwa služowna.
10. Ha žitko bě so wuwlakło a len bě do kolen.
 Čakaštej pak podarmo, wón njewróći so sem . . .
11. Tuž jazyk mějće na wuzdže, wy holcy, w lubosćach,
 Zo so tak wam nježeńdže, kaž tymaj w Sernjanach.